

Kotlandík

Školní časopis ZŠ Kotlářská

prosinec - únor 2019

2. číslo, 4. ročník

Obsah

Slovo šéfredaktorky

Milí čtenáři,

přestože Vánoce a asi i zima a sníh jsou v nenávratnu, toto číslo Kotlandíka nám je na chvíli vrátí. Společně si připomeneme, jaký byl vánoční koncert, kolik kolem něj bylo práce. Kromě vzpomínek na akce minulé tu snad najdete inspiraci na pozdně zimní i brzce jarní dny.

Eliška Nečasová

Tadeáš Demel

Jmenuji se Tadeáš Demel. Chodím do 5.A. Je mi 10 let. Rád hraju počítačové hry. Rád hraju taktické hry pro více hráčů, např. OVERWATCH, DESTINY 2 atd. Mám rád matematiku.

Šimon Dillinger

Jmenuji se Šimon Dillinger. Chodím do 4. C. a je mi 9 let. Můj nejoblíbenější předmět je Výtvarka. Mám rád oranžovou barvu a moje nejoblíbenější zvíře je veverka. Nejraději jsem ve družině a venku.

Eliška Fedáková

Jmenuji se Eliška Fedáková a chodím do 4.C. Moc ráda se učím. Na škole mám plno kamarádů. Chodím do 5 kroužků: dramatický kroužek, náboženství, praktická čeština, tancování TK Niké Brno a výtvarníček. Chodím do družiny, která je v 4.A. Nemám jenom kamarádky, ale i kamarády. Jsem ráda že chodím do této školy.

Filip Finstrle

Jmenuji se Filip Finstrle chodím do 5.B. Je mi 11 let a můj nejoblíbenější sport je Orientační běh a plavání. Hraji na zobcovou flétnu. Moje nejoblíbenější kapela je Klíč. Mám rád skladby od Bedřicha Smetany. Nejvíce se mi líbí Vltava.

Slovo šéfredaktorky	2
Vánoční koncert	3
Rozhovor	4
Historie s želvou Emilkou	5
Evorpa (ne)známá	6
Tipy na výlety	7
Vtipy	8
Recenze	9
Zajímavá zvířata	10
Komiks	11

Vánoční koncert 2019

Vánoční koncert 2018 se konal 10. a 11. prosince v Husově sboru.

V první části koncertu zapívali žáci z prvního stupně. Výběr nejmladších žáků školy vedli: Marie Pokorná a Jiří Rybička. Druhý stupeň vedla Yvona Dvořáková. Starší žáci školy měli nachystané dramatické vystoupení o narození Ježíše Krista. Na konci koncertu si všichni spolu zazpívali tradiční vánoční koledy, přičemž jsem zpíval a vzpomínal na minulý vánoční koncert a říkal jsem si, jak rychle ten rok uplynul.

Ve středu 10. prosince měli zpěváci prvního, i druhého stupně vystoupení pro své rodiče. Všechny fotografie nafotil pan Ladislav Müller.

Filip Vlček, V.A

Jako každý rok se na naší škole odehrával Vánoční koncert, který byl nazvaný České tradiční aneb zpívejte dítka koledy. 10.12 se konal koncert pro rodiče nebo kamarády mimo školu. 11.12 se konal koncert pro všechny učitele a žáky naší školy. Jako první se přišel podívat první stupeň. Nejdřív zapívali naši nejmladší zpěváci (1-5 ročník) a všem se vystoupení moc líbilo. Dále bylo vystoupení dramatického kroužku (9.ročník) Narození Ježíška, pod vedením paní učitelky Rybičkové. Nakonec zapíval druhý stupeň. Když přišel druhý stupeň, bylo všechno vlastně stejné až na to, že druhostupňáky

Vánoční koncert je pravidelná akce na naší škole. Vyberou se zpěváci, kteří budou na koncertě zpívat. Podle slov jednoho ze zpěváků, dostali úkol obléct si černobílé sváteční oblečení. Na koncertě nejdříve zpívají mladší, a až potom starší. V jedné části si můžou zazpívat i ti, co nebyli vybráni, to se mi hodně líbí. Také tam má vystoupení dramatický kroužek. Koncert byl moc hezký, a také tam byla pěkná vánoční atmosféra. Já bych osobně řekl, že koncert se vydařil a všem se moc líbil i zpěvákům. Zeptal jsem se totiž zpěváka, který říkal, že se na koncert těšil a také ho chtěl mít za sebou.

Šimon Ševčík, V.A

jen tak od mobilu neodtáhnete. Proto paní učitelka povolila rozsvítit baterky a to vyvolalo příjemnou atmosféru a cíl koncertu byl splněn. Vyvolat aspoň trochu Vánoce a mít dobrou náladu .

Barbora Hromádková, IV.C

Rozhovor s paní učitelkou Pokornou

S Mgr. Marií Pokornou jsem si povídal o vánočním koncertě, který se odehrál v Husově sboru v prosinci. Zajímalo mě, jak probíhalo zkoušení a koncert.

Jak probíhalo zkoušení koncertu?

Zkoušky byly náročné vzhledem k počtu dětí. Na letošním koncertě zpívalo 63 dětí z 6 různých tříd. Díky velké ochotě a trpělivosti všech učitelů jsme však měli možnost celý repertoár připravit a nacvičit.

Jaká písnička byla nejtěžší natrénovat?

Náročný se nakonec ukázat kánon Vánoce, vánoce, kdy děti zpívaly dvojhlasně a bez doprovodu, což je velmi obtížné, protože je může mást druhý hlas a jediný o koho se mohou opřít je soused, který zpívá vedle. Bylo třeba se této písni více věnovat, ale nakonec dopadla dobře.

Jaký máte pocit z koncertu?

Koncert se dětem velmi zdařil, i přes náročný repertoár a trojí opakování, se zachovaly jako naprostí profesionálové a pokaždé odvedly skvělý výkon.

Jak podle vás probíhal koncert?

Rodiče, kteří letošní koncert navštívili, vytvořili zpěvákům skvělé prostředí, v kterém se dětem dobře zpívalo.

Jaká byla nejoblíbenější píseň?

Myslím si, že se dětem nejvíce líbila píseň: Když nemůžeš od skupiny Mirai a Za 100 let, kterou loni nazpívala skupina umělců k výročí 100 let republiky.

Od kdy jste na koncert trénovali?

Tak jako každý rok bylo třeba začít co nejdříve. Již v polovině října jsme pilně trénovali v jednotlivých třídách. Od listopadu jsme se již scházeli všichni společně v hudebně a poslední týden před koncertem jsme se scházeli téměř každý den.

Jak jste vybírali písničky?

Letošním tématem byly koledy, snažili jsme se tedy spolu s panem učitelem Rybičkou vybrat několik písní, které by byly vhodné, a zbytek jsme vybírali z tvorby novější, která může být dětem blízká a příjemná ke zpívání.

Filip Finstrle, V.B

Česká historie

S želvou Emilkou

Ahoj děti,
vítám vás v roce 2019! V tomhle čísle KOTLANDÍKU se můžete dozvědět o našich českých malířích, kteří žili na začátku dvacátého století. Určitě spousta z vás má povinnou četbu a ke čtení se hodí krásné obrázky. Od Josefa Lady si můžete přečíst třeba kocourka Mikeše a od Josefa Čapka třeba Pejska a Kočičku. A nikdy není špatné se něco zajímavého o ilustrátorech dozvědět.

Barbora Hromádková, IV.C

<https://cs.wikipedia.org/wiki>

Josef Čapek

Narození : 23. března 1887

Povolání: malíř ,spisovatel, novinář

Rodina: Karel Čapek a Helena Čapková

Úmrtí: duben 1945 přesně není známo, protože byl zatčen a převezen do koncentračního tábora. Po jeho smrti už pomalu byl konec války. Dožil se 58 let.

Josef se narodil do zcela obyčejné rakouskouherské rodiny. Už jako malý moc rád kreslil. Jeho sestra a bratr se rozhodli hlavně věnovat divadlu a Karel potom psal i do novin čemuž se Josef věnoval taky. Když začala druhá světová válka, Josef a Karel věděli, že o tomhle se musí psát a mluvit. Nacisté je samozřejmě chtěli zabít nebo dát do koncentračního tábora. Karel ale už v té době měl oboustranný zápal plic a brzo umřel sám od sebe. Josefovi ale nic nezabránilo dál psát a kreslit. Pozděj pro něj přišli nacisté a odvezli ho do koncentračního tábora.

Barbora Hromádková, IV.C

<https://www.spisovatele.cz/josef-capek>

Josef Lada

foto: <https://cs.wikipedia.org>

Josef Lada se narodil 17. 12. 1887 a měl 2 sestry a jednoho bratra. On z nich byl nejmladší. Bratr se jmenoval František, sestra Antonie a druhá sestra Marie. Josef Lada byl známý malíř. Ovšem jsou knížky, do kterých maloval obrázky i pro děti. Já osobně mám doma knihu, ve které jsou i básně, které napsal on a jisté je, že tam jsou obrázky, které namaloval. Myslím, že skoro každý z nás, má nějakou tu knihu kde jsou malby p. Josefa Lady. A kdo nemá a chce ji mít, doporučuji ji pořídit co nejdříve, protože Lada moc hezky maluje! Dokonce napsal i knihy např. Kocour Mikeš.

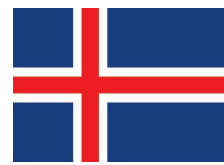
Josef Lada měl dceru jménem Alena. Ta ilustrovala knihu Kluci,holky a Stodůlky a spousta jiných knih.

V dnešní době existuje celkově 16 druhů Ladových omalovánek. V prosinci roku 2016, lidé pojmenovali vlak ČD R714/715 (z Prahy do Českých Budějovic) po Josefu Ladovi.

Eliška Fedáková, IV.C

Evropa (ne)známá

Island

Island má rozlohu 103 125 km². Je to nejrůdněji osídlený stát v Evropě. Žije na něm asi 300 000 lidí.

Na jeho povrchu se nachází mnoho sopek i gejzírů (Gejzír je pramen, který stříká z povrchu země hned do vysokých poloh). Nejznámější z nich na Islandu se jmenuje Stóri gejzír a často se nazývá otcem gejzírů.

Islandané často používají vodu z gejzírů v domácnosti, protože voda z nich je teplá už když vystříkne ze země.

Nejznámější televizní program je RÚV(zkrácený název pro Ríkisútvarpið čteme ['ri:ci:s,u:tvaprið]).

www.invia.cz

RÚV začal vysílat v roce 1966 ale, součástí televize je i rozhlas, který poprvé zazněl v roce 1930.

Tradiční pokrmy jsou hlavně ryby např. žralok, ale i třeba ovce a skyr (výrobek podobný jogurtu, tento výrobek se lze koupit i v Česku). Nově na tomto ostrově je i hodně rozšířený fast food.

Reykjavík: Hlavní a největší město Islandu má přibližně 117 600 obyvatel. Je to nejsevernější hlavní město světa. Nachází se zde druhé největší letiště na Islandu. Je tady průmysl, který se specializuje zpracováním ryb, které jsou dováženy ze zdejšího moře. Ve městě najdete také parlament Islandu, který se jmenuje Althing a mnoho dalších památek.

Keflavík: Město je zajímavé tím, že se poblíž leží největší letiště na Islandu je nazváno Keflavikflugvollur. Nachází se v zálivu Faxaflói. Ve městě žije přibližně 8 200 obyvatel.

Kópavogur: Je to druhé největší město Islandu. Leží stejně jako Keflavík v zálivu Faxaflói. Obyvatel je zde přibližně 27 421.

Šimon Ševčík, V.A

Lucembursko

Lucemburské velkovévodství je jedním z nejmenších států Evropy založený rodem Lucemburků.

Až do 19. století nemělo státní vlajku. Je složena z červeno-bílo-modré trikolóry v horizontální podobě. Vlajka je velmi podobná vlajce

Nizozemí, jelikož tyto dva státy byly v 19. století součástí personální unie. Liší se však odstínem modrého pruhu, který je v případě lucemburské vlajky světlejší, a poměrem stran.

Lucembursko bylo dlouhou dobu pod nadvládou Habsburků a nezávislosti dosáhlo až v roce 1867. Vlajka byla přijata roku 1972 a barvy trikolóry byly přejaty z erbu velkovévodství, na kterém je vyobrazen červený dvouocasý lev na červeno-modrém pozadí.

Eliška Fedáková, Anežka Michálková, IV.C

www.protravel.cz

Tipy na výlety

Boubínský prales

<https://budejovice.rozhlas.cz>

Boubínský prales se nachází na Šumavě, je to chráněná oblast. Je to velmi zelené území.

Když jsem řekla prales, nemyslela jsem džungli s opicemi a tygry, ale část přírody, která se o sebe stará sama. Můžeme zde najít stromy staré až 400 let. Můžou dosahovat výšky až padesát metrů. Převažují zde buky, jedle, smrky a z menších rostlin třeba kapradí.

Těž se říká, že Boubínský prales je největší nedotčená plocha ve střední Evropě. Je to velmi rozsáhlé území.

Můžeme se zde kochat výhledy z rozhledny nebo se dá zvolit naučná stezka, která má zhruba 4 kilometry a 8 zastávkových míst.

Uprostřed pralesa Boubín je malé jezírko, které bylo vytvořeno v roce 1836. A v roce 1858 bylo z pralesa vyjmutý prostor o rozloze 150 m². Tato část byla oplocená a stala se pralesní rezervací.

Petra Šindlářová, IV.B

Národní park Podyjí

Národní park Podyjí leží na jihu Moravy na území bývalé chráněné krajinné oblasti Podyjí, má rozlohu 63 km² a je jediným národním parkem na Moravě.

Území parku bylo vyhlášeno národním parkem 1. července 1991. Park je zalesněn z 84%. Vyskytují se zde vzácné dřeviny a zvířata. Protéká tudy řeka Dyje. Jeho nejvyšší bod má nadmořskou výšku 536 m n. m. a jmenuje se Býčí hora.

Nachází se zde také různé přírodní zajímavosti např. Havranické vřesoviště, Červený rybníček, Cínová hora nebo Hradištské terasy. Poslední jmenované jsou pozůstatky středověkých kamenných teras nad Znojenskou přehradou. Sady, které tu dříve bývaly jsou dávno opuštěné, ale dodnes tu rostou vzácné stromy, jako myšpule nebo fíkovník.

Autem z Brna tam pojedete asi 1 hodinu a 10 minut. Od Brna je vzdálen vzdušnou čarou asi 60 kilometrů.

Lukáš Zbořil, V.A

<https://budejovice.rozhlas.cz>

Vtipy

Manžel blondaté manželky se zase rýpe v jídle a ptá se to už je zase jídlo z konzervy? A jeho manželka mu odpoví, ano miláčku je na ní takový hezký pejsek a napsáno pro vašeho miláčka.

Sedí babka v baráku a má vody až po kotníky. Přijdou za ní hasiči a povídají, že musí okamžitě pryč. Ale ona jim odpoví, že jí Bůh slíbil, že ji zachrání. Přišli druhý den a vody po kolena. „Ale teď už musíte jít, babi,“ říkají hasiči. Ale ona zase, že ji Bůh zachrání. Přijdou potřetí a dům je zbořený. Babka mezitím odchází do nebe za Bohem a když se s ním setká, povídá mu: „Vždyť jsi mi slíbil, že mi pomůžeš.“ Bůh jí odpoví: „Ty huso jedna hloupá, vždyť jsem ti tam poslal dvakrát hasiče!“

Přijde blondýna k doktorovi a říká, pane doktore mě všechno bolí. Jak všechno, upřesněte to, říká doktor. Slečna si sáhne prstem na tvář a vykřikne bolestí, sáhne si na nohu, a opět vykřikne, nakonec si sáhne na ucho a opět vykřikne. Doktor se jí zeptá: „Vy jste přírodní blondýna?“. „Ano, proč se ptáte?“. „Já si to hned myslel. Máte zlomené prsty.“

Pepíček nechce jíst. Matka ho přemlouvá: „Miláčku, budeme si hrát na tramvaj. Ty budeš tramvaj a lžička s polévkou nastupující lidé.“ Pepíček polyká lžičku za lžičkou. Když už je talíř skoro prázdný, volá: „Konečná, všichni vystupovat!“

„Pepíčku, pročpak jsi přišel pozdě do školy?“ „Protože jedna paní ztratila tisícikorunu.“ „A tys jí pomáhal hledat, vid’?“ „Ne, stál jsem na bankovce a čekal, až odejde.“

Na Vánoce: Pepíček přiběhne do kuchyně a křičí: „Maminko! Hoří stromeček!“ „Neříká se hoří, ale svítí.“ Pepíček se vrátí do obýváku a za chvíli křičí: „Mamííí! Už svítí i záclona!“

V hodině zpěvu vyvolá paní učitelka Pepíčka, aby vyjmenoval bicí nástroje. Pepíček odpoví: „Tak to je rákoska, vařečka a řemen!“

Jde kolem domu dědeček a vidí Pepíčka, který se snaží dosáhnout na zvonek. A tak se ho zeptá: „Nechceš, abych na ten zvonek zazvonil, chlapečku?“ Pepíček na to: „Tak jo.“ Dědeček zazvonil a Pepíček zakřičí: „A teď zdrháme, dědo.“

Jde blázen po ulici a táhne za sebou na vodítku cihlu. Vidí ho polda a říká si: „Udělám si z něj legraci.“ Přijde k němu a povídá: „Jé vy máte ale hezkého psa.“ Blázen mu odpoví: „Jste normální, vždyť je to cihla!“ Naštvaný polda odchází. Blázen se otočí na cihlu a říká: „To jsme ho ale vypekli vid’ Alíku?“

„Pepíčku, skloňuj slovo chléb.“ „Kdo, co? - Chléb.“ „S kým, s čím? - Se salámem.“ „Komu, čemu? - Mně.“

Při hodině vysvětluje paní učitelka dětem: Říkáme, že kráva se otelila, kočka okotila, známe nějaké další příklady? Přihlásí se Pepíček a říká: „Prosím Žralok se ožral!“

V hodině zpěvu vyvolá paní učitelka Pepíčka, aby vyjmenoval bicí nástroje. Pepíček odpoví: „Tak to je rákoska, vařečka a řemen!“

Přijde chlap na policejní stanici a chce vědět, kde tady mají bonzárnou, že chce udat souseda. Pošlou ho na služebnu a on hned spustí: „Soused má na dvoře složeno 10 metrů dříví.“ Policajt: „To přeci není trestné!“ Bonzák: „Ale on si ho nechal dovézt z Německa!“ Policajt: „No, to se teď může přeci taky!“ Bonzák: „No, ale on v tom dřevě pašuje drogy!!“ Policajt zajásá a ihned začíná organizovat policejní akci. Bonzák odejde a hned volá sousedovi, kterého právě udal. „Tak Josef, objednal jsem ti to sekání dříví. A mám pocit, že to bude ta stejná parta, co ti na jaře zryla zahrádku!“

výběr řídil Filip Finstrle, V.B

Recenze

PUBG

PUBG, celým názvem PlayerUnknown's BattleGrounds. PUBG je online multiplayerová battle royale hra.

Vydavatel : PUBG corporation

Ředitel : Brendan Greene

Média : Steam, Xbox Live, App Store a Google Play.

Na začátku hry je až 100 hráčů, kteří vyskakují z letadla a pomocí padáků přistanou na ostrově bez výbavy, kterou si musí najít (zbraně, náboje, helmy, granáty, neprůstřelné vesty). Ve hře PUBG jsou také motorky, buginy nebo auta. Ve hře jsou domy, kde je nejvíce výbavy. Hraje se ve squatech (4 hráči) poté se může hrát i jako solo (1 hráč) nebo duo (2 hráči). PUBG můžete hrát i s kamarády spolu můžete hrát 2-4 hráčů.

PlayerUnknown's BattleGrounds patří do eSport ligy.

Filip Vlček, V.A

<https://games.tiscali.cz>

Bob de Groot: Leonardo

Leonardo je kniha (komiks) o vynálezci, který má svého učedníka. Ten mu dělá starosti, jako třeba: každoroční rezervování pokoje 315 v nemocnici. Učedníka málo kdy popadne (hodně výjimečně) vynalézavost a postaví například raketu. Leonardo se potom zlobí, že na výtvor použil jeho drahé, vyleštěné a navíc nejlepší plechy, a že jeho vynálezy jsou úplně k ničemu. Pozor! Leonardo zásadně svoje vynálezy pojmenovává podle svého jména (leovize).

Leonardo ovšem učedníka velmi trápí. Jednou se učedník záhadným způsobem dostal do hadice a Leonardo mu řekne, ať vyleze. Přitom je jasné, že to učedník neumí.

Kniha vyšla v nakladatelství Albatros. Napsal ji

SIMCITY 4

<https://store.steampowered.com>

SimCity je počítačová hra od firmy Maxis. Je rozdělena do tří režimů: Bůh, Starosta a Můj Sim.

V režimu Bůh si hráč tvoří krajinu. Může sázet lesy a chovat zvířata, stavět kopce nebo dělat údolí. Může zde také narazit na přírodní katastrofy. Poté co hráč vytvoří krajinu a založí město (pojmenuje ho, napíše své jméno či přezdívku), přichází mód Starosta.

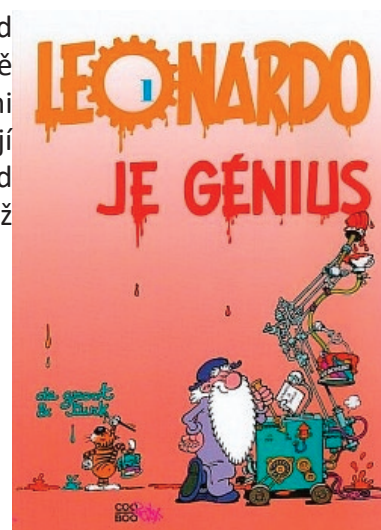
V něm se hráč stává starostou města, snaží se, aby jeho město vzkvétalo a postupně se rozrůstalo. Může stavět tři typy zón, obytné, obchodní a průmyslové. V těch se později podle poptávky začne stavět. Aby byla poptávka co největší, musí stavět školy, nemocnice, silnice, policejní a hasičské stanice atd...

Dalším módem ve hře je Můj Sim. V tomto módu se můžete projet po svém vlastním městě.

Hra je doporučena pro děti od tří let, ale také pro dospělé. Líbí se mi, protože má dobrou grafiku.

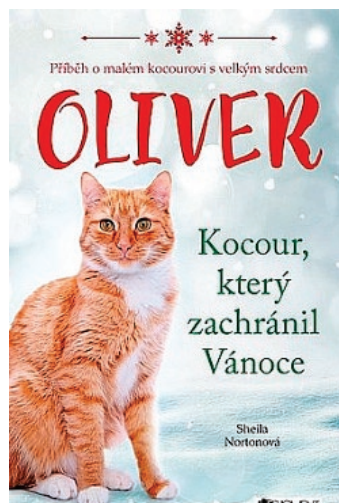
Lukáš Zbořil, V.A

Bob de Groot pod pseudonymem Turk. Mě osobně se tato velmi vtipná kniha líbí (svoji vtipností) doporučuji od té doby, co umíte číst až do patnácti let.

Sheila Norton: Oliver

Kniha Oliver je o kocourovi, kterého potká na začátku knihy velké neštěstí. Ale potom co neštěstí přejde pryč, přijde docela veselý střed, ale taky hodně veselý konec.

Oliver má srst zrzavé barvy, ale po těle má i bílé fleky. Kocourka Olivera, jak už jsem říkal, potkalo na začátku velké neštěstí. Událo se to jedné noci v hostinci, kde bydlel s jeho páníčkem. Najednou začaly hořet závěsy. Oliver se vzbudil a rychle běžel za jeho páníčkem Georgem, aby ho vzbudil. George se rychle vzbudil, a zavolal pomoc. Hostinec bohužel už nestihli zachránit ani hasiči. George odjel do Anglie. Oliver utekl do lesa, tam přespal jednu noc, než ho našel Dan. Dan byl

z poměrně chudé rodiny, takže nemohl s jeho ženou Olivera živit, ale znali někoho kdo ano. Jejich sousedé totiž měli dostatek peněz, na to aby, mohli Olivera přijmout. A tak Oliver musel několik měsíců přebývat u rodiny, která ho přijala. Za jeho páníčkem nemohl jet, a protože tatínek do hostince chodil tak George znal. Zavolal mu, a ten řekl, že by se mu na rušné ulici v Anglii nelíbilo, a že má počkat, než se hostinec opraví. Tak musel Oliver počkat v náhradní rodině. Oliverovi to nevadilo, protože kočičí kamarády ve městě měl, ale po páníčkovi se mu samozřejmě stýskalo, ale měl vše, co potřeboval jídlo, pití, náhradní rodinu všechno je bez problémů. A až se na konec vrátil páníček George a opravil se hostinec, mohl žít jako dříve a vše bylo zase dokonalé.

Knihu bych doporučil čtenářům od 10 let. Na knize mě zaujalo, že to všechno se točí jenom kolem kocoura. A taky je to jedna z mých nejoblíbenějších knih.

Tadeáš Demel, V.A

<https://www.databazeknih.cz>

Zajímavá zvířata

Krokodýl

Krokodýli jsou predátoři žijící v tropických oblastech Afriky, Asie, Ameriky i Austrálie. Krokodýli jsou velmi starý řád plazů, mezi které patří krokodýli a aligátoři včetně kajmanů. Je jich více jak 2 500 druhů a jedná se o nejbližší žijící příbuzné ptáků a také dinosaurů.

Životní prostředí a potrava

Vlastním životním prostředím krokodýlů je voda. Přirozeně vyhledávají nejraději pomalé říční toky a jezera. Některé druhy (krokodýl mořský) žijí však i v mořích při pobřeží.

Jejich potravou jsou různí savci, ptáci, ryby a jiní plazi. Svoji kořist loví nebo se živí na mršinách. Jsou schopni vydržet několik měsíců bez potravy. Větší druhy jsou schopny ulovit třeba zebra a výjimačně i malého či nemocného hrocha.

Stavba těla

Tělo krokodýlů je kryto rohovitými štíty, pod kterými leží kostěné desky. Krokodýli plavou pomocí silného, ze stran zploštělého ocasu. Končetiny, které při plavání mají přitiskuté k tělu, jim slouží pouze na pavčině nebo na mělkém dnu.

<http://czechfolks.com>

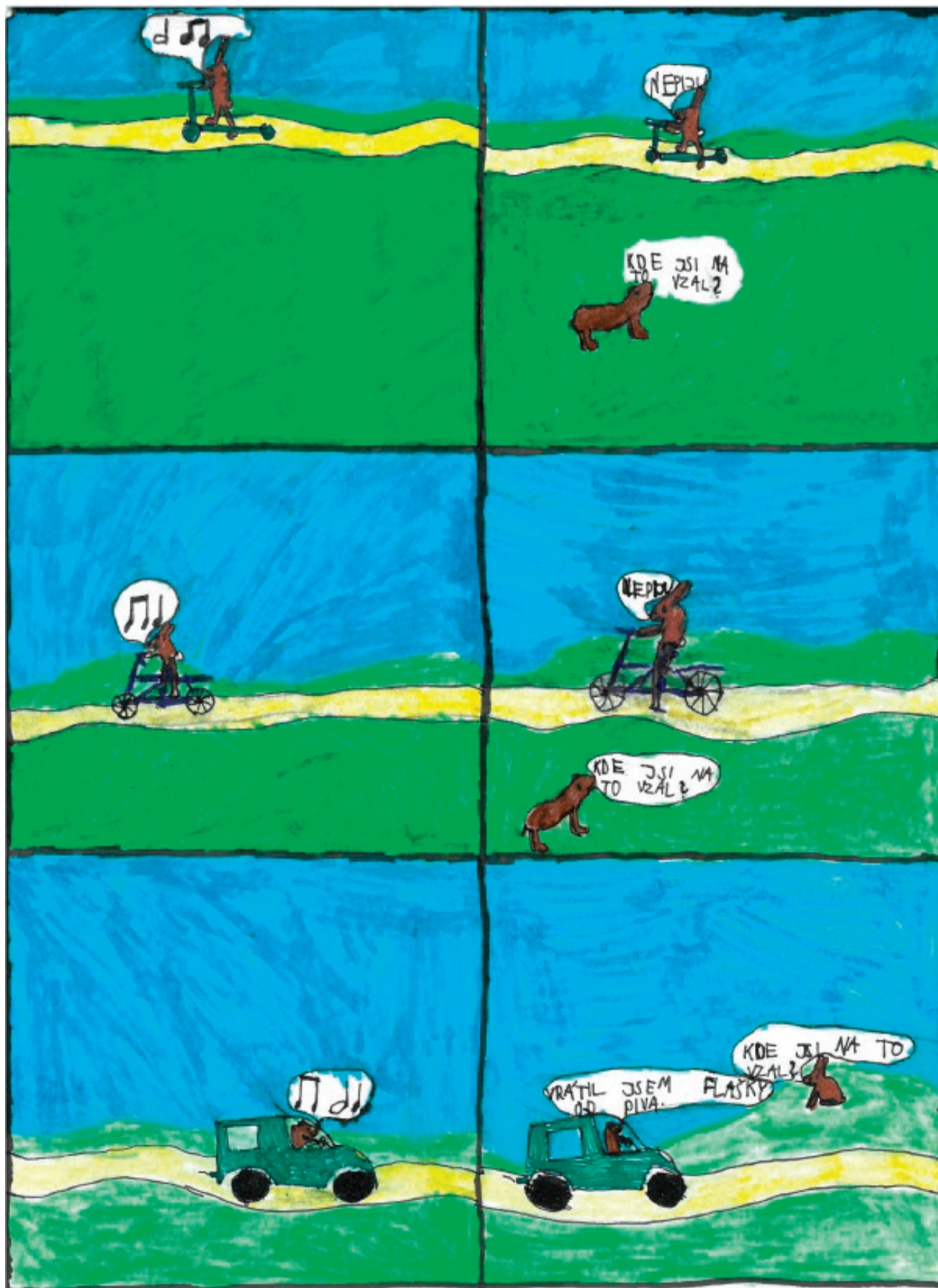
Komunikace

Krokodýli spolu začínají komunikovat ještě před tím, než se vylíhnou. Po vylíhnutí hned volají matku a jejich volání rozpoznají i ostatní dospělí. Ti vydávají konkrétní zvuky, aby upozornili mladé na nebezpečí či přítomnost potravy. Nejhluchnější jsou američtí aligátoři. Vrčením a syčením zastrašují nepřátele i predátory mláďat či vajec. K zastrašování užívají také vibrace. Ke komunikaci používají i ocas, máchají a plácají s ním.

Šimon Dillinger, IV.C

Komiks

Zásadní alkoholik medvěd se setká se zajícem...

Zdroje:

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Estonsko>

<https://www.radynacestu.cz/magazin/estonsko/>

https://cs.wikipedia.org/wiki/%C5%A0koda_Auto

https://cs.wikipedia.org/wiki/Tom%C3%A1%C5%A1_Ba%C5%A5a

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Teplice>

<https://ntx.cz/>

<https://www.alik.cz/v>

Poštovní adresa redakce:

ZŠ a MŠ Brno

Kotlářská 4

602 00 Brno

Email: eliska.necasova@kotlarska.cz

Časopis ZŠ Kotlářská Kotlandík, určený pro první stupeň. Vydává: ZŠ a MŠ Brno, Kotlářská 4

Šéfredaktorka: Mgr. Eliška Nečasová

Editor: Mgr. Eliška Nečasová

Grafická úprava: Mgr. Tomáš Nečas, PhD., Mgr. Eliška Nečasová

Titulní strana: práce žáků IV.C

Webová aplikace, tisk: Mgr. et Bc. Libor Zřídka Veselý

Není-li uvedeno jinak, autorem fotografií je ZŠ a MŠ Brno Kotlářská 4

Články prošly lehkou jazykovou korekturou.

Číslo 2, ročník IV.
